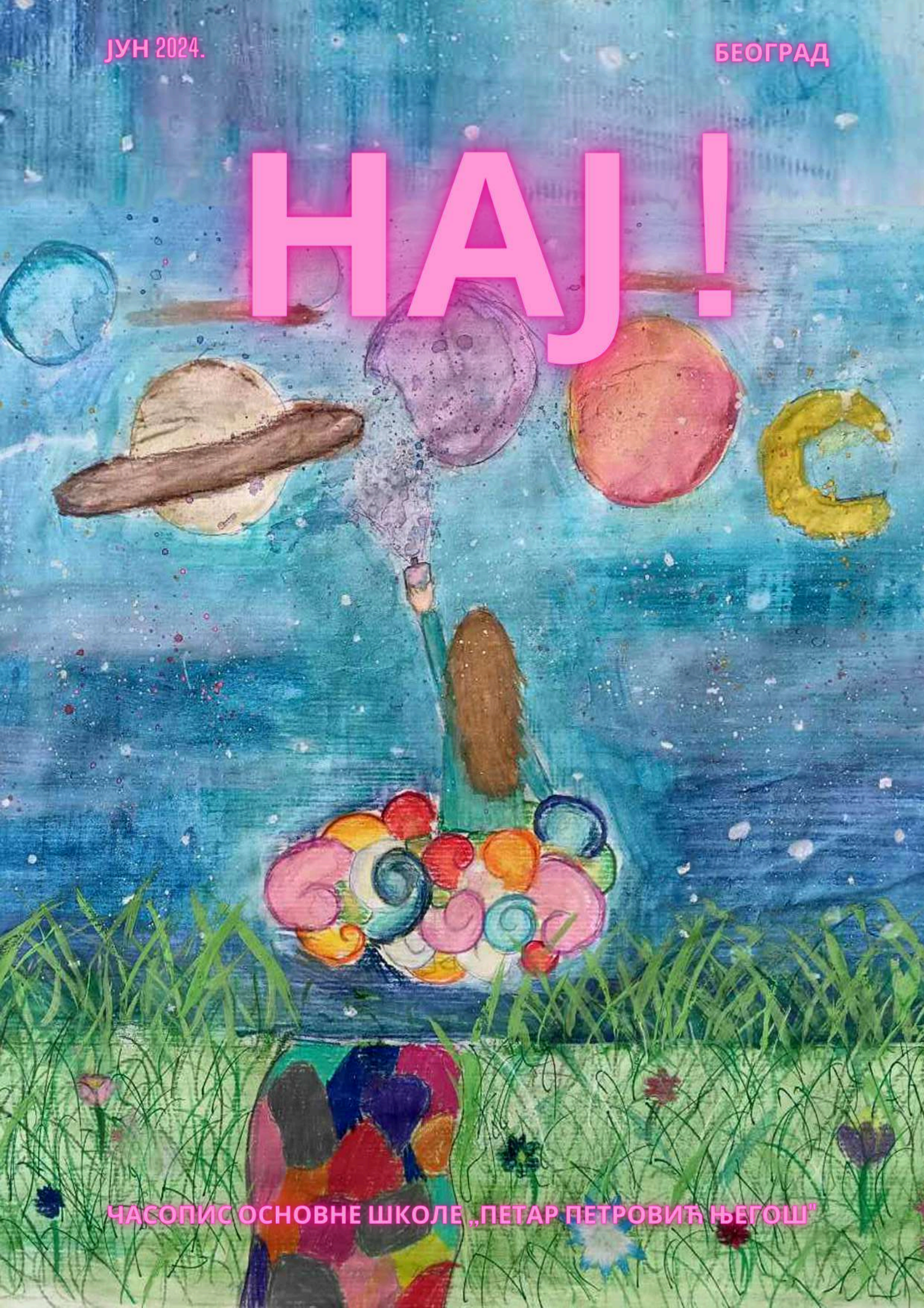

ЈУН 2024.

БЕОГРАД

НАЈ!

ЧАСОПИС ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ПЕТАР ПЕТРОВИЋ ЊЕГОШ“

НАГРАДНИ ТЕМАТ ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ

„КАД БИ МЕНИ ДАЛИ ЈЕДАН ДАН, ЈА ГА НЕ БИХ ПОТРОШИО САМ“

Млађи разреди

I награда

Ја много волим да се дружим са својим другарима. Што више делимо, све више смо бољи другари. Још у мојој породици сам научила да све што имамо, делимо. Мама ме је научила да све ствари на свету могу да се купе, али пријатељство и љубав не могу. Они се граде само тако што са блиском особом делимо све. Од ужине, до осећања. Када сам срећна и то поделим са неким кога волим, тада моја срећа буде дупло већа. А када тугу поделим са неким, онда и моја туга буде дупло мања.

Два смеха се много боље смеју него један, четири руке се много боље играју него две, а два срца много више воле него једно. И зато увек више волим да поделим дан са неким кога волим, него да га проведем сама.

Наталија Татовић IV/2

II награда

Кад би мени дали један дан
веслао бих цео дан,
трчао бих цео дан и носио чамце сам.

Кад би мени дали један дан
никако не бих био сам.
Били би ту другари моји
да гледамо свет у боји.
Дошле би нам и другарице
да делимо чоколадице.

Кад би мени дали један дан
он би био као мој рођендан,
а сви знате шта је рођендан:
свако неки леп поклон окачи,
пуно смеха и понека књига,
дан пролети без икаквих брига.

Кад би мени дали један дан,
а мало је један дан
јер кратак је као сан.
Зато молим за још један дан!

Вања Максимовић IV/1

III награда

Кад би мени дали један дан, ја бих га
потрошила са својом другарицом. Нас
две бисмо се дивно провеле.

Играле бисмо се пола дана, ако је
киша делиле пола кишобрана. Када би
сијало сунце, трчале бисмо парком и
делиле један сладолед на пола. Ако би
било хладно, рашириле бисмо капут и
свака би увукла по једну руку у рукав,
ја леву, она десну. Оних дана када би
падао снег свака би отворених уста
хватала другу пахуљицу. Ишле бисмо у
зоолошки врт и храниле животиње,
једну кокицу ја, једну она. Увече бисмо
пустиле страшне филмове и пола
гледале, пола жмуриле.

Тако бисмо све делиле на пола.
Правиле бисмо колаче од блата, пола
земље, пола воде, пола она, пола ја.

Тако бисмо све делиле на пола дана,
пола ноћи.

Софија Чикарић III/2

НАГРАДНИ ТЕМАТ ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ „КАД БИ МЕНИ ДАЛИ ЈЕДАН ДАН, ЈА ГА НЕ БИХ ПОТРОШИО САМ“

Млађи разреди

III награда

Кад човек има нешто добро и лепо, увек треба да подели са оним ко нема.

Кад би мени дали један дан, провео бих га најбоље што знам. Шетао бих и уживао у природи. Помиловао бих и нахранио напуштене животиње, залио цвеће, купио отпатке. Однео бих храну гладнима. Правио бих друштво онима који седе сами. Охрабрио бих уплашене и повређене. Остатак свог дана дао бих браћи и родитељима. Причали бисмо, играли се, грлили и љубили.

Сваки дан треба славити као рођендан. Дан у којем смо здрави и спремни да помогнемо другима, увек је диван дан.

Ђорђе Дамјановић III/1

Вук Ђорђевић 7/2

Богдан Стокић 7/2

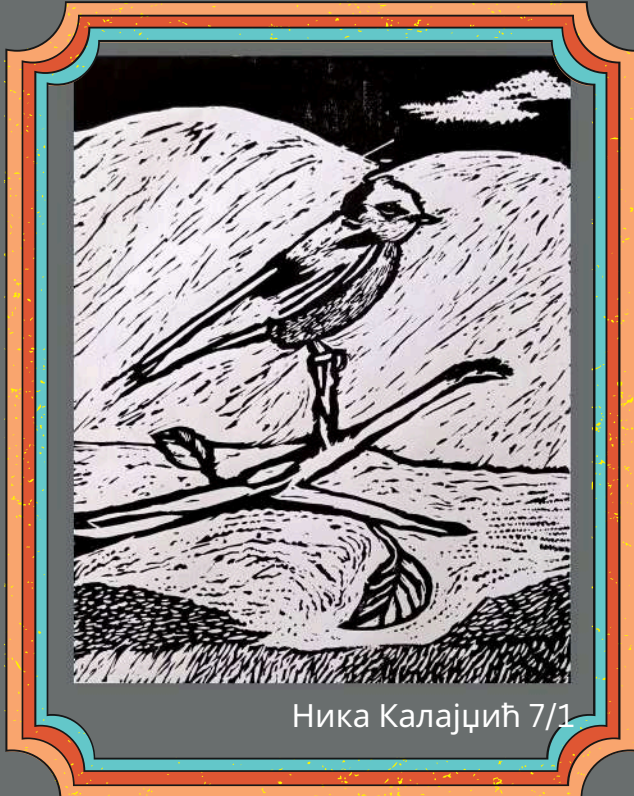
Ученица наше школе Ника Калајџић 7/1 освојила је 3. награду за графику на овогодишњем РЕПУБЛИЧКОМ ТАКМИЧЕЊУ УЧЕНИЧКОГ ЛИКОВНОГ СТВАРАЛАШТВА.

Јована Жиравац 7/1

Матеја Трнавац 7/1

Ника Калаџић 7/1

Адам Ђунисијевић 7/1

Лена Лончаревић 7/2

Кјара Павловић 7/1

Марта Јовановић 7/2

Тодор Ковчић 7/1

Асја Јанковић 5/1

Душан Поповић 5/2

Уљјана Сивак 8/1

Мирко Кркобабић 7/1

Јован Роквић 5/2

НАГРАДНИ ТЕМАТ ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ ЊЕГОШ - ПЕСНИК И ВЛАДАР КОЈИ СЕ ИМАО "РАШТА И РОДИТИ"

ОСМИ РАЗРЕД

I награда

Рођен као Радоје у јесен 1813. године, неколико седмица након што је свећа слободе Првог српског устанка у Србији угашена, као нови пламен слободе јужне српске државе Црне Горе, одрастао је у угледној породици у Његушима. Био је у блиској родбинској вези са тадашњим верским и световним владаром Црне Горе, владиком Петром I Петровићем Његошем, из чувене породице Петровић. Његош је у, по свему тешком XIX веку, био предодређен да буде светионик мудрости, вере и витештва.

Веома талентован, образован, mudar, посебан, Његош је био спреман да постане владар, вођа и реформатор једног малог и поносног народа. Песник, романтик, филозоф, пун вере и љубави према својим српским сународницима, искрен, храбар и амбициозан владар само су неке од врлина овог великог човека, који са само седамнаест година, након смрти свога стрица, преузима престо Црне Горе.

Био је јединствен и посебан владар, који не само да је владао, већ је био и песник, филозоф, реформатор и залагао се за независност своје државе. Он је своја разједињена племена помирио, ујединио и ојачао државу вођењем закона и пореза што је омогућило да овај мали народ са југа Балкана постане видљив за европске силе и започне пут државности Црне Горе која је уследила пар деценија након Његошеве смрти. За не тако дуг, али значајан период за развој Црне Горе Његош није престао да путује, да учи од других развијенијих држава и своја знања преноси свом народу и да унапређује и подиже Црну Гору. Његош има веома велики значај у образовању, стварању школа. Слао је најталентованију децу на школовање у иностранство, свестан да је развој сваке државе у директној вези са нивоом образовања народа који живи у њој.

Свој огромни филозофско-песнички таленат није могао да потисне у потпуности, мада је сигурно да није било његових владарских обавеза, да би данас о њему писали као највећем песнику, писцу и филозофу српског народа који је икада ходао испод овог небеског свода. Био је посебан зато што је поред свих реформи и исправних одлука једног одговорног владара, оставио немерљив књижевни допринос у српској књижевности.

Можда највећи српски син у историји нашег народа од својих поема које је писао на почетку свог књижевног живота стигао је до врхунских дела као што су: „Луча микрокозма“, „Горски вијенац“, „Лажни цар Шћепан Мали“, насталих у Његошевим тридесетим годинама. Његош је био и остао светионик нашег народа у формирању идентитета као слободарског и правдољубивог народа који је кроз цео XIX век водио борбу за слободну и самосталну државу.

Можемо да замислимо каква би велика дела још оставио Његош свом народу, као и колико предивних мисли и стихова би остало за њим, да га није опака болест спречила у томе и одвела са овог света.

Живео је свој живот како је и сам писао:

„Нека буде борба непрестана,
Нека буде што бити не може.
На гробљу ће изнићи цвијеће
За далеко меко покољење.“

О њему најбоље казују његови стихови:

„Благо томе ко довијека живи
имао се рашта и родити.“

Слава великом Петру II Петровићу Његошу и да вечно његова мудрост живи са нама и осветљава наш пут!

II награда

Великан Петар II Петровић Његош био је књижевник, филозоф, православни владика и поглавар старе Црне Горе и Брда у периоду од 1830. до 1851. године. Његош је један од најзначајнијих стваралаца у нашој култури и књижевности који је својим делима допринео да га памте и њиме се поносе многе генерације после његове.

Иако је постао владар док је био врло млад, увео је кључне промене у својој отаџбини. Успоставивши сенат, гвардију и перјанике, Његош је поставио темеље модерне Црне Горе. Поред изузетних владарских способности, Његоша данас памтимо по његовим књижевним делима. У Његошева најзначајнија дела спадају „Луча микрокозма“, „Горски вијенац“ и „Лажни цар Шћепан Мали“.

Владикина племенитост и харизматичност биле су истакнуте особине његове просветљене личности, које се јасно виде у његовом стваралаштву. Снага његових речи, не само што је оставила дубок траг у нашој литератури, већ се и многи аутори данас баве анализом њиховог значења.

За мене је посебан доживљај у Његошевој биографији оставила његова мајка Ивана. Наиме, Петар II Петровић Његош је преминуо у 38. години живота, на Цетињу, од туберкулозе. Дирљиве су речи његове мајке, која је у тренуцима велике патње очувала храброст, смиреност и љубав. Она није оплакивала губитак најмилијег сина, владике Његоша, већ је рекла: „За тобом никада нећу заплакати“.

Кудила је своје најмилије што су над владиком плакали, са дубоком вером да га није родила да би за њим неко плакао, већ да буде понос народа. Мајка Ивана је у тренуцима жалости подсећала окупљене да је одувек била најпоноснија мајка која је од Бога даривана најлепшим сином, како телом, тако и душом. Свесна Његошевих врлина, узвишености синовљевог стваралаштва, оштроумности којом је управљао државом и црквом, одлучно је говорила да за њиме никада неће заплакати, јер да то чини, не би била његова права мајка.

По њеним речима, мајке издајника и поганих људи су оне које требају да тугују над судбином коју им је Бог подарио, а не она, којој је Бог таквог сина дао и који се тако леп враћа у Божији загрљај. Свесна његових вредности, надјачава сопствени бол безусловном мајчинском љубављу, захвална на Божанском дару, од којег се заувек растаје.

Можда нама ђацима нису до краја разумљиве све мудрости, које често чујемо у свакодневном животу, а део су Његошеве заоставштине, али кроз речи мајке Иване можемо до краја да разумемо значење цитата: „Ко довјека живи, имао се рашта и родити“.

Јована Крчадинац VIII/1

1813. Његоши, родно се Раде

1827. пише прве песме

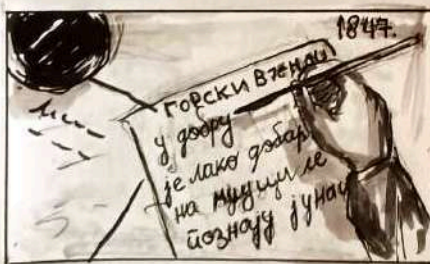
1830 РАДЕ ПОСТАДЕ ПОГЛАВАР ЦРНЕ ГОРЕ И БРАТА.

ВЛАДИКА

ПЕТАР II
ПЕТРОВИЋ
ЊЕГОШ

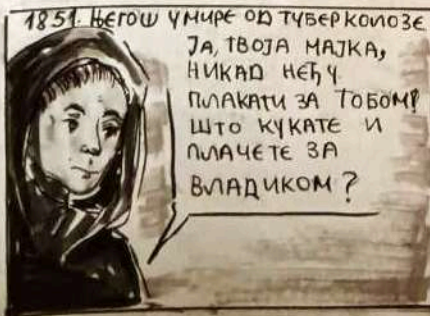

1833. ВЛАДИКА ПРВИ ПУТ ОДМАЗИ У ПЕТЕРЗБУРГ

1847.

ГОРСКИ ВЕНАШ
У ДОБРОЈ
ЈЕ ЛАКО ДОБАРО
НА МУДИЦИ СЕ
БОЗНОЈУ ЈУНАК

1851. ЊЕГОШ УМИРЕ ОД ТУБЕРКУЛОЗЕ
ЈА, ТВОЈА МАЈКА,
НИКАД НЕЋУ
ПЛАКАТИ ЗА ТОБОМ?
ШТО КУКАТЕ И
ПЛАЧЕТЕ ЗА
ВЛАДИКОМ?

НИСАМ ЈА
ЊЕГА РОДИЛА
НИТИ ЗА КУКАЊЕ
НИТИ ЗА ПЛАКАЊЕ

ВЕЋ САМ ГА
РОДИЛА О ДОБРОЈ
ИМЕНА ВАШЕТО
И СРПСКОГ!

III награда

Његош, име које се непрестано издваја у богатом спектру балканске историје и књижевности, представља изузетно значајну личност. Петар II Петровић Његош, владар Црне Горе и истакнути песник, није само обележио своје доба, већ је оставио и дубок траг који се протеже кроз векове.

Његошев значај као владике, песника и филозофа не може се оспорити. Кроз своје стваралаштво оставио је многе мудрости и филозофске мисли. Његова дела су прожета дубоким размишљањима о врлинама које чине човека величанственим бићем.

Његош је често истицао важност духовног развоја, унутрашњег мира и хармоније. Такође, Његош се бавио питањима правде и друштвене одговорности, истовремено изражавајући дубоко поштовање према природи и њеном утицају на људско постојање. Његошева дела су се преводила на многе језике и инспирисала многе књижевнике и филозофе. Његова способност да споји песничку лепоту са најдубљим мислима, емоцијама и филозофским концептима оставила је неизбрисив траг у књижевном наслеђу.

„Благо оном ко довијека живи, имао се рашта и родити“, чувена је изрека из Његошевог „Горског вијенца“. И управо, Његош је тај који ће живети заувек кроз своја дела, која се преносе кроз деценије и векове, а његове мудрости ће наставити да инспиришу људе да траже истину, развијају се, морално и духовно, да теже заједништву и бољој будућности.

Леа Крстић VIII/1

III награда

„Ја сам владар међу варварима, а варварин међу владарима.“

Ове речи Петра Петровића Његоша најбоље осликавају период његове владавине над Црном Гором. Песник у души, са сабљом у руци, окренут Богу и правди, Његош је био чврст у намери да уједини црногорска племена и уведе ред и поредак међу поносне и тврдоглаве сународнике, да ојача централну власт и опишмени Црну Гору. Најтежи задатак му је био да своје Црногорце не навикнуте на покоравање ауторитету, наведе да схвате да само уједињени и сложни могу да се изборе за слободу и да о својој судбини одлучују сами, а не тадашње велике силе уместо њих. За свој народ био је сувише „модеран“ владар, а за владаре европских земаља „непослушан и непокоран“.

Петар Петровић Његош рођен је 1813. године, „крај огњишта“ у Његушима, као најмлађи син, рођеног брата владике Петра I. Крсно име му је било Радивоје, али су га звали Раде.

Владика Петар I га је довео на Цетиње, где је почео своје школовање у манастиру. Учио га је страним језицима, Раде је читао књиге из његове библиотеке, а историји, књижевности и филозофији га је подучавао Сима Милутиновић Сарајлија. Пред смрт, владика Петар I му је пренео световне и духовне власти и аманет да никада не окреће леђа Русији.

Годину дана пошто је примио световну власт, 1831. године Раде је примио и монашки постриг и узео име Петар у спомен на стрица.

Свестан је био да Црна Гора не може да опстане без помоћи јаког савезника, па је одмах ојачао традиционални савез са Русијом, од чије је финансијске помоћи умногоме и зависио. Његош се потрудио да прво почисти у свом дворишту. Уклонио је унутрашње непријатеље и укинуо звање гувернадуре, и на инсистирање Русије оформио Сенат. То је прва државна институција Црне Горе која је имала законодавну, судску и извршну власт. Увек је плаћање пореза, што племенске старешине нису прихватиле са разумевањем.

У Санкт Петербургу се „завладичио“ 1833. године у присуству цара Николаја и свих чланова Синода.

Политичке прилике, стална превирања, комешања и сукобљени интереси великих сила, увек су се преламали преко леђа мањих држава, што је изискивало Његошеве велике дипломатске вештине. Имао је два избора: или да попусти јачем или да штити интересе свог народа, али тако да не остане без помоћи Русије.

Народ са јаком националном свешћу и традиционалним моралом, тешко је прихватио промене које је Његош уводио. Иако је Његош од прикупљеног пореза градио путеве и бунаре, подизао школе и оснивао судове, народ је био незадовољан његовом владавином. Као великом родољубу, Његошу је тешко падала чињеница да су његови сународници толико противе новој култури живљења, на коју је желео да их приволи.

Константа опасност и чести бојеви са Турцима, јачали су Његошеву личност, градили његов карактер и терали на стална размишљања и преиспитивања. Волео је да путује и да шири своје видике, да учи нове ствари. Први сто за билијар Његош је донео на Цетиње.

Био је владика, световни и духовни владар, реформатор своје земље и њен највећи песник. Од малих ногу гајио је љубав према народној поезији. Почео је да пише још као дечак и ни сурова стварност у којој је живео није угасила тај жар. У њему се смењивало песничко и ратничко срце, и искрено верујем да је више волео песничко.

Написао је две збирке песама „Пустињак цетињски“ и „Лијек јарости Турске“, а током честих бојева са Турцима сакупљао је и писао народне песме па је тако настала збирка „Огледало српско“.

Прво од три најпознатија дела, Петра Петровића Његоша је филозофско-религиозни спрев „Луча микроkozма“ у којој тражи узроке човековог пада са небеса.

Епохално дело „Горски вијенац“ написао је 1847. године, у народном духу и на народном језику. У том делу се види Његошев напредак као песника, колико је изградио и продубио своју личност и ојачао посвећеност непокорном духу српског народа. Исте године је написао и народну драму „Лажни цар Шћепан Мали“.

Песнички је тек узимао замаха. Имао је само 34 године и ко зна за колико бисмо његових дела били богатији да судбина није имала другачије планове. Непрестани кашаљ није била прехлада већ туберкулоза, за коју на жалост, у то време није било лека.

Владика Раде, како је остао упамћен у народу, напустио је овај свет, 1851. године, две недеље пре свог 38. рођендана.

Од тог тренутка он бди над Црном Гором и српским народом, и труди се да његово завештање остане увек присутно у нама. Учи нас да будемо часни, поносни и своји.

„Свак је рођен да по једном умре, част и брука живе до вијека“

Поносни смо на тебе, владико, и захвални на свакој мудрости. Данас ми теби певамо:

„На Ловћену Његош спава, најмудрија српска глава“.

Не спаваш, ту си у сваком од нас. Јер твоје речи „благо оном ко довијека живи, имао се рашта и родити“ најбоље описују твој живот.

На овогодишњем 23. конкурсy „Дани ћирилице“ у Баваништу чија је тема била „Завичај“, ученица наше школе Јована Крчадинац 8/1 освојила је 3. место за илустрацију српске народне песме „Жетелице се благосиљају“.

Јована Крчадинац 8/1

Марија Милосављевић 5/1

Дуња Јовановић 5/1

На ликовном конкурсy под називом "Васкршње ликовне радости деце Савског венца" ученица наше школе Марија Милосављевић 5/1 освојила је 1. а Дуња Јовановић 5/1 2. место за цртеж.

НАГРАДНИ ТЕМАТ ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ „КАД БИ МЕНИ ДАЛИ ЈЕДАН ДАН, ЈА ГА НЕ БИХ ПОТРОШИО САМ“

Млађи разреди

I награда

Шпагети

У тањиру шареном, стоји чудна тајна,
зовемо је спагети, то је храна сјајна.
Било да су кинеске, арапске или италијанске
оне су увек тако сласне.

Из белог света су дошле,
кроз мој тањир су брзо прошле.
Моје омиљене су болоњезе,
а ни остале нису безвезе!

Једем их с радошћу,
уз осмех на лицу,
једем их с радошћу,
као најслађу јагодицу!

Нека траје ова песма
о укусном јелу том,
спагети, заувек ћете бити
дубоко у срцу мом!

Лука Богдановић III/1

II награда

Лепа реч

Добар дан, изволи, извини и хвала,
то су речи лепе,
које треба да изговори
баш свако дете!

Културан бити није тешко!
Молим, довиђења, опрости...
Све то треба рећи
с једним малим смешком.

Понашање ружно
није деци нужно,
уз помоћ лепих речи
све може да се излечи.

Једна лепа реч
отвара врата у свет,
зато културан буди
и увек ће те поштовати људи!

Вук Ћурчић IV/2

НАГРАДНИ ТЕМАТ ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ „КАД БИ МЕНИ ДАЛИ ЈЕДАН ДАН, ЈА ГА НЕ БИХ ПОТРОШИО САМ“

Млађи разреди

II награда

Другари

Сваки дан у школи нимало не боли
кад крај себе имаш с ким да се играш.

Другари су прави видећете кад вам
нешто фали
ужина ил` књига сад је мања брига
јер ће друг из клупе лако теби дати
оно што је њему спаковала мати.

Када имаш друга да ти тајну чува
глава ти је лакша не чује се мува.

Зато мораш знати да другарство
вреди,
да га мораш чувати да не избледи.

Немој друга свога увредити лако
кад се сви играмо најјачи смо тако.

Зато свима кажем чувај друга свога,
јер школа ће проћи, а ДРУГАРИ прави
заувек остати.

Миа Зрилић III/2

III награда

Када сам срећна?

Често се питам шта ме чини срећном?
Да ли је то балет, или можда виолина, да
није кошарка?
Или можда ипак петица из математике?

Јако сам срећна и када преко лета будем
на мору.
Гњурим, пливам, тражим скривено благо.
Мало у води, мало на песку, дивно је бити
на одмору!

Срећна сам и када тета направи кох само
за мене,
Али никад не буде само за мене.
Брат и теча увек поједу више од мене.

Ипак једно сам сигурна – другарство је
права срећа.
Срећна сам када играмо између две ватре,
Када заједно дувамо свећице, када заједно
певамо,
Када сабирамо и одузимамо без грешке.
Када поделимо ужину, победимо другу
екипу, решимо задатке тешке...

Хвала вам, другари што ме чините
срећном!

Милица Мојсиловић II/1

НАГРАДНИ ТЕМАТ ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ „КАД БИ МЕНИ ДАЛИ ЈЕДАН ДАН, ЈА ГА НЕ БИХ ПОТРОШИО САМ“

Млађи разреди

III награда

Љубав према љубимцима

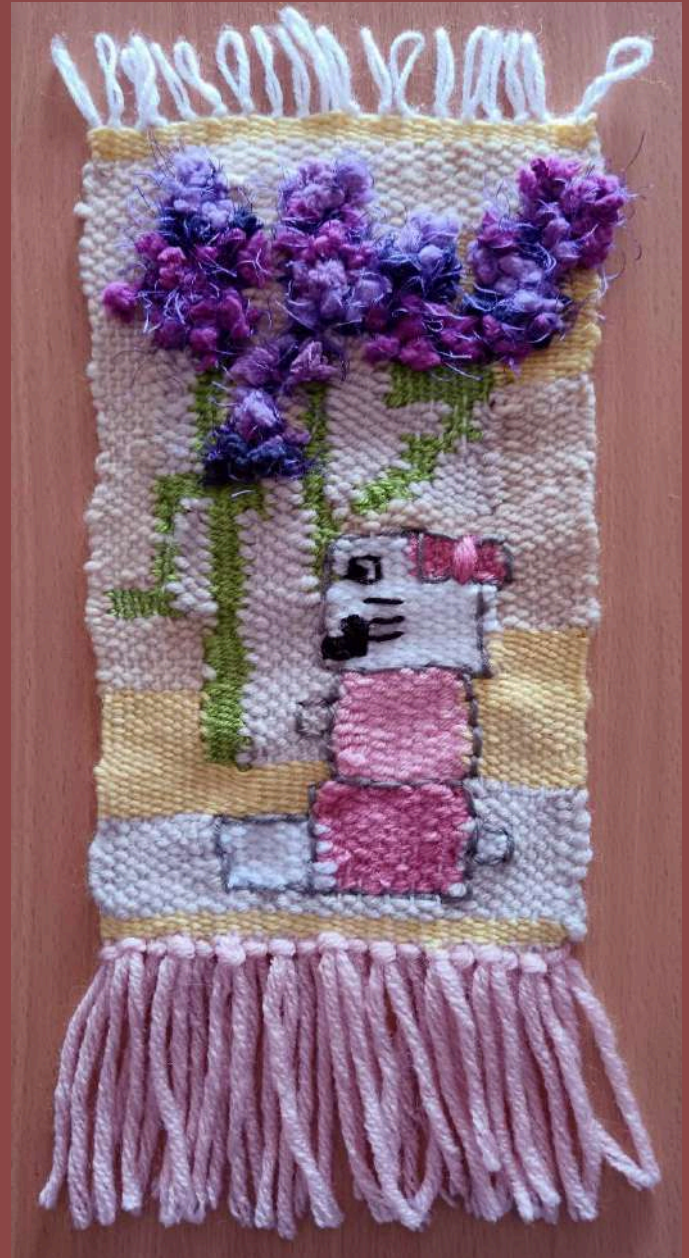
Љубимци су увек ту,
и у добру и у злу.
И у свакој недаћи,
Они ће се увек наћи.

Љубимац те увек чува,
цели дан и ноћ,
да ни један лопов,
поред куће не мож` проћ`.

Кад пронађеш свог љубимца,
нећеш знати шта је туга,
имаћеш за цео живот,
искреног и верног друга.

У дуету певаћеш са њим,
целим срцем веселим,
писаћеш песме бајне,
и проводи доне сјајне.

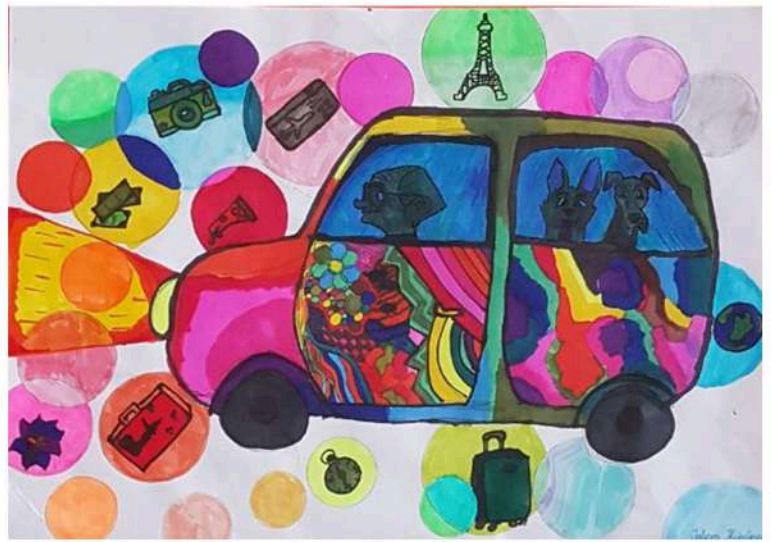
Јелена Јовичић Каваш III/1

Дуња Јовановић 5/1

Ема Манојловић 6/1

Јована Жиравец 7/1

Теа
Спирковски
и Јана
Грујичић 6/1

Анђелија Вуловић 7/2

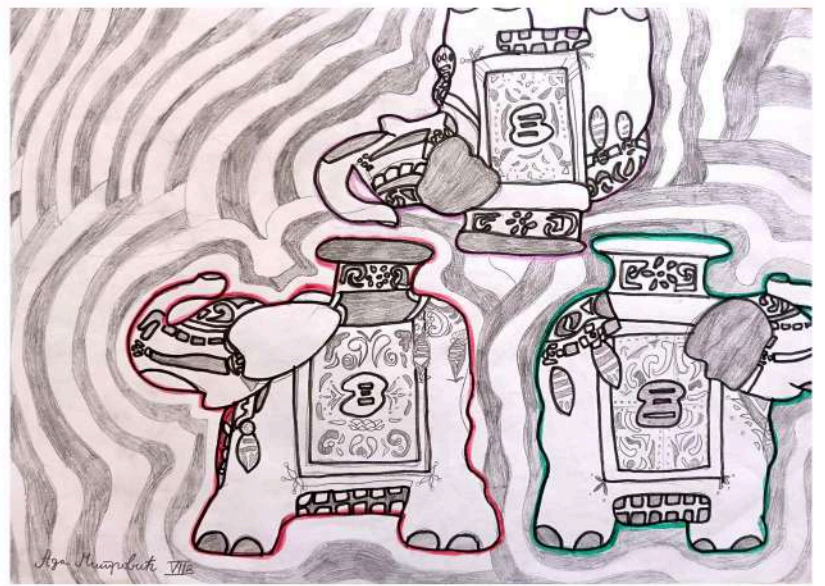
Ленка Цветковић 6/1

Ива Шикопарија 6/3

Теодора Јаковљевић 6/3

Ада Митровић 7/2

Ива Здравковић 6/3

Жаклина Мандић 5/2

Андреј Кока 6/2

Ива Ивановић 6/2

Ђачко ђесничко сусређање

Старији разреди

I награда

Цвеђање врлина

Много је у нама различићих особина,
али само нека је ђрава врлина.
Чак и анђички Грци ђроучавали су
ђоље врлина,
Знајући да је за њих ђођребна воља и
гисциђлина.

Велики Арисђођел је ђоворио,
„Свака врлина је каракђерна
особина,
Која се учи и увеђбава го џанчина“.
Прво ђравило свих врлина је живеђи
у складу са ђриродом,
И цвеђађи ђуним ђлуђима.

Будимо ђраведни, ђрема себи и
груђима,
Рагуђмо се свачиђој сређи и усђеху.
Будимо блађи и ђуни ђубављу ђрема
свима,

Са разумевањем својих и џуђих
ђежњи.
Будимо разбориђи, ђрецизно
размишљађмо и ђоворимо,
Када нас у живођу зађекну
сиђуације многе.
Будимо храбри и смело ђрихвађимо
изазове,
Који нас уче да будемо јођ бођи и
јачи.

Када ђосђанемо баш џакви,
У нашим гуђама ће се расцвеђађи
ђоље врлина,
У којима ми, као врђлари,
ђлевимо оно шђо није њена ђрава
сушђина.

Сређа је цениђи, умеђи и знађи,
своје врлине узјађађи и груђима
гађи.

Јована Крчадинац VIII/1

I награда

Беођрадски ђљусак

У Беођрагу нашем ђага киша
Уђлашила је свакођ миша
Људи су ђочели да ваге разне
кишобране
Мале, велике, наранцасђе и ђлаве.

Узђуркала се вода наше реке Саве.
У Скадарлиђи свака коцка
Порег себе вогу има
То камење сиђурно мисли да је ђлима.

Кнез Михаилова ђуна је
Мокрих сђолица кафиђа
Зађо су кафиђи ђуни изнуђра
И служе разнолика ђиђа.

Киша ђолако сђаје
И онај мали комшиђин ђас
Пресђаје да лаје.

Сада само кађље са високођ грвеђа
С кођ је ђало мало ђруђа.

Сви се врађају назад
На клизаве сђазе,
А они у белим циђелама
Морају да ђазе где ђазе.

Евђенија Кузмановиђ VI/3

II nagrada

Леђођа мора, ђланина и река

Леђођа мора, ђланина и река,
Па чак и оних из галека,
Не да се увек ђознађи,
Па ћу џо и објасниђи.

Море, ђросђрансђво џолико
велико,
Миђама гуђачко,
И не баш слађко,
Али увек ђлаво.

Планине, високе и хлагне,
Уђлавном џамне и сђрашне,
Мада веома џајансђвене,
Снежне и блисђаве.

Реке, јако брзе и гуђе,
Понекад муђне,
Снажне и јаке,
Кад сђворе своје брзаке.

Леђођа мора, ђланина и река,
Па чак и оних из галека,
Осђаће џрајна,
И заувек џако сјајна.

Даница Лаловиђ VI/1

Ђачко ђесничко сусређање

Старији разреди

II нађрага

Мој ђас и ја

Мој ђас и ја,
То је љубав нераздвојна.
Коко се зове,
и беле је доје.

Три гуђмеђа мала,
На њену главицу сђала.
Два окца црна, бајна,
И њушкица сјајна.

Каг чујем њен лавез,
Помислим: „Ођеђ мали гавез!“
Поново жели у шеђњу,
Да мачкама нађрави ђомеђњу.

Док ручам,
Поред сђола чека и моли,
Јер нашу храну највише воли.

У мом кревеђу сјава,
Ко тосђођа ђрава.
Каг лођицицу бацим ђочиње иђра,
А она се врђи као чиђра.

Коко је груђ за сва времена,
За њу не ђосђоји замена.
Мој ђас и ја,
То је љубав нераздвојна.

Срна Ођачић VI/1

III нађрага

Море

Сђиђло нам је леђо,
Расђусђ мио, грађ.
Кређемо на море.
Ђао, рогни ђрађ.

Кофери су сђремни,
Ауђо је ђун.
Вађда ђађа неђе,
Да ђођкачи жбун.

У колима се ђрицка,
Док ђи мука није.
Размиђља о свему,
Шђо морски свеђ крије.

Коначно смо сђиђили.
Ка ђлажи је ђрк,
ђливај, рони, ђрскај,
ђимни мачку дрк.

Сладолед и крофне,
Уживаш баш.
Дивно, леђо море,
Афиђос је наш!

Ема Манојловић VI/1

III nagrada

Бели ђађир

Сви се ђлаше,
белођ ђађира
јер нико не зна
шђа се ђу скрива.

Можда ће ђу насђађи
једно ђрелеђо ђисмо
за ђријађеља кођ гуђо
видели нисмо.

А можда је
баш ђај ђађир ђрилика
га насђане нека
славна слика.

Сваки ђађир на крају
гођије своју ђричу,
сваку груђачију
и ђосебнију од груђе.

Мнође ђриче су сређне,
а мнође су ђуне ђуђе.

На ђађир цео свеђ може га сђане
и свако осеђање на њему сме га
ђлане.

Бели ђађир нема ђраница,
он је нова живођна сђраница.

Мила Еђеровић V/1

Mobilni telefon: Dobar sluga ili loš gospodar?

Savremeni život postao je nezamisliv bez takozvanih „pametnih“ telefona. Koriste ih i mladi i stari u najrazličitijim prilikama. Ove sprave su odavno prevazišle svoju osnovnu namenu brze komunikacije i, zahvaljujući povezanosti sa internetom, postale su neiscrpan izvor informacija. Može se reći da su ovi mini-komputeri odavno potisnuli autiče i lutke sa liste želja za novogodišnje i rođendanske poklone.

Prednosti mobilnih telefona

Mobilni telefoni rano podstiču misaone sposobnosti kod dece, jer određeni sadržaji utiču na učenje, pamćenje, razmišljanje i pažnju. Roditeljima pomažu da prate detetovo kretanje i sadržaj koji deca istražuju na internetu.

U školskom uzrastu telefon može da posluži i kao prečica do raznih podataka koji se mogu iskoristiti u učenju, pripremi domaćih zadataka i projekata za nastavu.

Tehnologija treba da služi nama, a ne mi njoj

Međutim, stručnjaci savetuju da se deca ne izlažu mobilnim telefonima pre jedanaeste godine. Štaviše, deca koja počnu da koriste mobilne telefone pre treće godine mogu lako da razviju zavisnost, što može da ima velike i teško popravljive posledice.

Mane mobilnih telefona

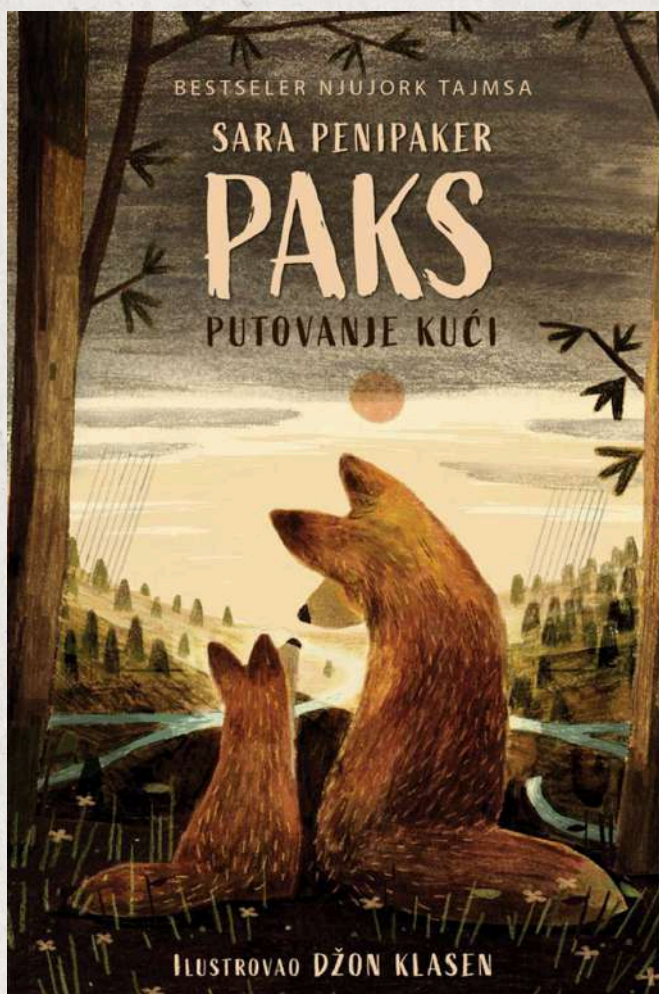
Prvi znak da postoji zavisnost od korišćenja telefona je burna

Reakcija pri oduzimanju uređaja. Takođe, dete može da pokazuje povećanu razdražljivost, nestrpljivost, nemogućnost fokusiranja na školske zadatke i druge obaveze, poremećaj sna, povlačenje iz društva. Smanjuje se fizička aktivnost i druženje sa prijateljima, povećava izlaganje negativnim uticajima, sadržajima i emocijama. Javlja se i problem prekomerne težine.

Naša anketa

U našoj školi je nedavno zabranjena svaka upotreba mobilnih telefona izuzev za pozivanje roditelja u hitnim situacijama. U razgovoru sa vama saznali smo da većini ovo pravilo ne smeta naročito, ali i da su se mnogi snašli kako da „prevare sistem“. Pitali smo vas i za šta uglavnom koristite vaše telefone. Pokazalo se da većina na telefonima igra igrice i pregleda društvene mreže. Svega četvrtina ispitanika je rekla da roditelji kontrolišu sadržaj koji prate na njihovim telefonima. Tehnologija je tu da služi nama, a ne mi njoj. Ne treba da zaboravimo da je čovek izmislio sve uređaje koji postoje da bi sebi olakšao i oplemenio život. Telefon je tu da nam pomogne, ali nikada ne treba da zameni našu porodicu i prijatelje.

Filip Stanković

Pročitali smo za vas

„Paks - Putovanje kući“ Sare Penipaker je nežna priča o dva prijatelja, dečaku Piteru i liscu Paksu. Piter i Paks su nerazdvojni još od kada je dečak spasao malo lisiče. Međutim, dobro nikada ne traje zauvek. Kada izbije rat i Piterov tata pođe u vojsku njihov život se menja. Razdvaja ih rat koji besni u blizini, odrasli koji ne razumeju njihovu istinsku, duboku povezanost, nepregledna brda i šume pune opasnih stvorenja. Ima li nade da se prijatelji ponovo sretnu?

Ova knjiga mi je slomila srce, a onda ga je i izlečila.

Aleksandar Janićijević, VI3

Дуња Јовановић 5/1

Катарина Леонор Вајагић 5/1

Александар Маринков 6/1